

Rūdījums darbam

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas fizkultūras kolektīvs ir viens no spēcīgākajiem rajonā, tas apvieno 330 strādājošos.

Visiem zināma patiesība, ka bez labas iepriekšējās sagatavošanas pat rajona sacensībās izcīnīt godalgotās vietas, nerunājot par pirmo, ir grūta lieta. Augot Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas fizkultūriešu meistarībai un pieredzei, kļuvuši stipri arī jaunā Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta, stikla fabrikas, Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijas fizkultūras kolektīvi. Starp tiem vienmēr spartakiādēs notiek spraigas cīņas par uzvaru. Taču gadu no gada biokīmiski rajona sporta spēlēs startēja veiksmīgāk par citiem. Ieceres bieži sasniedza mērķi. Rajona 18. spartakiādē laurus plūkt tomēr neizdevās. Tikai par puspunktu aizsteidzās priekšā māju būves kombināta fizkultūrieši.

Sporta meistarības un masveidības attīstības priekšnoteikums ir labi speciālisti un bāzes. Un vēl organizatoriskais darbs, pasākumu organizēšanas prasme, tradīcijas. Kā Līvānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā šajā ziņā? Noskaidrot, ar kādām rūpēm un priekiem pašlaik dzīvo uzņēmuma fizkultūrieši — tāds bija brauciena mērķis.

... Sporta metodiķi Māriti Treidi sastapa savā kabinetā. Uz rakstāmgalda biezie uzskaites žurnāli, iekšējās spartakiādes nolikums, tabula stāstīja, ka te sporta darbam pievērs lielu uzmanību, ka tie nav tikai sausi cipari, aiz kuriem slēptos paviršība un vienaldzība... Tā sportā reizēm gadās.

— Gribas palielīt kontroles un mērinstrumentu un automātikas ceļa komandu, ko vada fizorgs Viktors Pučkovs, — saka sporta metodiķe. — Tā uzņēmuma spartakiādē šogad startē pirmoreiz, un visai veiksmīgi. Iet priekšgalā.

Tajā dienā Māritei Treidei un fizkultūras kolektīva padomes priekšsēdētājam Ilgonim Sņikerim bija rūpju diezgan. Vajadzēja izlemt, kā rīkot sacensības, kas būs veltītas Ķīmiķu dienai, bija jākomplektē komanda, kas pieda-

lisies rajona tūristu salidojumā, arī uzņēmuma spartakiādes nākotnās spēles min uz papēžiem.

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas fizkultūrieši daudzreiz guvuši godalgotās vietas zonā un republikā. Andri Usāru, Ludmilu Dembrovsku, Jāni Dominieku, Jāni Auzānu, Ati Lācaru, Irēnu Kalvāni, Staņislavu Casno, Jāni Kalvānu un daudzus citus var minēt kā labākos. Ja jaunieši nesporto paši, viņus jāvēlēina ieinteresēt. Un Mārite Treide, Ilgonis Sņikeris kopā ar sporta entuziastiem meklē dažādus ceļus: aktīvi sadarbojas ar rūpnīcas administrāciju, arodbiedrību, kas palīdz nodrošināt labu materiālo bāzi, ar partijas un komjaunatnes pirmorganizācijām, kam ir milzīga audzinoša loma.

— Jebkura sekcija, kolektīvs un komanda disciplinē jaunieši, liek ņemt vērā arī citu cilvēku intereses, — atzīst Mārite Treide. — Salīdzinājumā ar citiem pasākumiem sportam ir lielākas priekšrocības, jo tas katrā treniņā un sacensībās nostāda cilvēku grūtās situācijās, māca ik brīdī pārvarēt pašam savu «nevaru» un «negribu», sports rūda miesu un gribu, veido pareizu attieksmi, pienākuma apziņu pret savu kolektīvu, savu rūpnīcu.

Seit ir radīti tādi apstākļi, ka visi strādājošie var atrast sev piemērotu un interesantu nodarbošanos. Sahš, novuss, dambrete un kross jau ir kļuvuši par tradicionāliem. Šie sporta veidi apvieno vislielāko dalībnieku skaitu. Pavasarī un vasarā uz nelielā rūpnīcas stadiona fizkultūrieši spēlē basketbolu, rokasbumbu, volejbolu, minifutbolu.

Taču vienas mazākas, otras lielākas rūpītes Māriti Treidi un Ilgoni Sņikeri neatstāj. Problēma numurs viens, kā izteicās fizkolektīva padomes priekšsēdētājs, pašlaik ir sporta inventāra iegāde. Tūrisma sekcijai nepieciešamie velosipēdi un mugursomas, slēpotājiem — zābaki, rajona veikalos nav atrodamī sporta tērpi.

Intensīvi jāgatavojas arī tradicionālajām draudzības spēlēm ar Viļņas fermentu rūpnīcu, kas notiks vasarā Līvānos.

M. Silīna